

Fará una entremaliadura cada diumenge

ANY I — BARCELONA 24 JANER 1904 — NÚM. 4

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Rambla de las Flors, 11
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Catalunya: un any. . . 3 pessetas
Idem: un semestre. . 2 id.
Extranger: un any. . 5 id.

**Baylet, aquí tens més cartas
y creu qu' estich marejat
de portarne, sempre, tantas.**

Entremaliaduras

A sants y á minyons, no prometis si no 'ls dons, ¿no es veritat? donchs, de primer y avans de tot, tinch de complir ab lo promés; per aixó vaig á fervos explicació detallada del com atendre la meva promesa.

Reunits en concell tota la Redacció en pes del meu periódich, varem resoldre que

als nens y nenas que no surtin premiats, tal com vaig explicar la setmana passada, pero encertin las solucions, los enviaré EN PATUFET de franch durant tot un mes, que será lo que segueixi al en que s' endevini. Per exemple: totas las solucions endevinadas durant lo mes de Janer reberant lo periódich tot lo mes de Febrer, y aixís succesivament, advertint de passada y per major claretat, que l' any ab que prometo obsequiar los premiats se conta de desde el diumenge següent á la setmana que l' endevinin fins á acabarse lo present any 1904, no s' entenga fins á igual día de l' any següent, puig en l' any 1905 tornarém á comensar com hem fet are, si Deu ho vol. A més serán válidas totas las solucions que 's rebin dintre de la setmana y corresponguin al número aquell, puig las que 's rebin lo diumenge en que ja ha sortit l' altre se considerarán sense valor, ó sía las solucions pera 'l present número 4 s' han de rebrer á la Redacció lo més tart á las 9 de la nit del dissapte vinent, puig á l' endemá al matí ja haurá sortit lo número 5, y aixís mateix ho faré sempre perque tots los que sían mandrosos s' espavilin tant ab los números qu' han sortit com ab los demés que sortirán. Per aixó es que no he publicat fins are las solucions y los noms dels premiats, puig no havía tingut temps de fer aquesta aclaració, ab aixó com cada diumenge sabrán la solució del número

anterior, ja compr nen no pot ser concedeixi cap premi donchs no tindría cap mérit.

Ja os dich jo que diumenge passat sí que vaig neixer; ja ho vareu veurer que vaig anar á benehir lo burro, pero es ben veritat *fes plaer á bestias que t' ho pagarán á cossas*; jo no sé pas com va anar, pero ab la gentada y lo soroll dels tranvías y el bullici que s' arma per aquesta diada als volts de l' Iglesia de Sant Antoni, lo burro, que 's un ase de quatre potas, no volía caminar; jo, que ja 'm dalía per fer el maco li vento cop d' esclop á la panxa per ferli dar los tres toms com

una badufa, y noy, va pegar una esbrenzida bo y fent una tercerilla que va fer trontallar el sant, y ab una mica més esguerra 'l porquet de Sant Antoni y jo vaig rebre un nyanyo que de resultas m' ha sortit una banya que ni 'm puch fer entrar la barretina; el brétul. Sort de Sant Antoni, que 'm guardá de pendre mal, ó si no, *bona nit, cargol*, prou, d' aquesta feta, vos dich jo que no s' encanta pas més *gall ni gallina* d'

En Patufet

GLCSAS

Sol solet,
vinam á veure que tinch fret!
Se n' ha anat la mare,
m' ha deixat tothom
y no més vigilan
mos soldats de plom.
Las gotas de pluja
mullan lo terrat;
sento esgarrifansas
y tinch pó del gat.
La nina malalta
jau en un recó
y roda per terra
polsim de segó.

Are que tremolo
sortirán plegats
las ratapinyadas
y 'ls escarabats.
Vina, vina, vina,
vina, sol solet,
per una escletxeta
del finestronet.
Sol solet,
vínam á veure que tinch fret!

PEPET C.

Lo primer desengany

En Titet, en sa vida de quatre anys, may havía sofert cap contrarietat ni havía experimentat el més petit desengany.

L' altre jorn, passejant per la Rambla agafadet de la ma del seu pare s' adoná d' un vellet que venía bombas al bell costat d' un kiosco de venda de diaris.

—Papá, digué tan bon punt s' ataleyá del vellet; cómpram una bomba.

—¿Qué 'n farás, fill meu, si 't fugirá quan ni menys t' ho pensis?

—¡Oy que no!... Jo la vull

—Mira que...

—Jo la vull... ho vull de totas passadas, ó si no ploraré...

—Be, está be. Tindrás la bomba, mes te 'n penedirás.

Y avansant sis ó vuyt passas, lo bon pare la comprá y 'l vellet, ab tota la satisfacció d' un verdader avi, l' hi lligá al bras lo fil que la aguantava.

Despediren al vellet y continuaren la via empresa, Rambla avall.

¡L' haguesseu vist cóm rumbejava! ¡Ab quin urch lluhía la desitjada bomba lligada al bras! ¡Quasi no se 'l podía mirar!... Si algú ho intentava, pobret d' ell, ab una reullada l' hi feya abaixar el rostre...

...Y succehí lo de sempre, l' urch una hora ó altre s' aplaca.

En tot lo camí des que possehía la bomba no pará d' enquietar lo fil, malgrat son pare l' hi advertís.

—Mira, Titet, que 'l trencarás.

—¡Oy que no!...

—Y si 'l trencas... te fugirá.

—¡Oy que no!...

En aquest instant s' escaygué passar pe 'l costat d' abdós una senyora ab un nen que també duya una bomba.

Axís que 'n Titet lo vegé, exclamá:

—Míra, papá, un nen que també 'n té una.

—Pro, veus ell com está quietet; no fa com tú que l' atormentas.

—¡Oy que no!...

Acabat de dir, acabat d' oferir; al dir axó ab sos dits entremaliats, apretá lo fil ab forsa y trencant-lo la bomba se l' hi escapá.

En Titet, de primer moment quedá pal-plantat, contemplant com s' enlayrava, mes lo trastorn fou gran quan la bomba traspassá 'ls terrats de las casas pera no véurela may més. ¡Pobre Titet condolía de veras; l'amarch plor ab qu' esclatá, 's filtrava á l' ánima.

Nins, mos més estimats companys, no feu com en Titet; quan tingueu algún preuhat objecte, serveulo, serveulo be, y més l' infantesa, que 's lo més preuhat de tots, es com la bomba, que per petit que sigui 'l descuit que tingueu, us fugirá per sempre més y bo y-vejentla pujar poch á poch s' enlayrará molt depressa y la plorareu tota la vostra vida.

Nap Buf

UN ÉXIT MÉS

En bona fe vos dich que n' hi havía per llogar'hi cadiras quant don Mariano s' enmotllaba las ulleras ab tota la magestat que li requereix á un mestre de minyons devant de son tendre consistori, donava un cop de puntero á sobre la taula y ab mirada fosca exclamava en castellá del Clot:

—*¡Señoritos! ¡A trabajar.*

Tal farás,

Al sentir eixos terribles mots, tota la remorosa bellugadissa d' aixám quedava estamordida y silenciosa.

Tant sols algún caparró més temerari que 'ls altres s' aixecava per sobre 'ls de llurs companys ab mirada burleta y inminent perill d' atraurers las temerosas iras de don Mariano.

Lo més heróich de tot era induptablement en Juamet. !Mare de Deu! y si n' era d' entremaliat aquell xicot: no ho sabeu pas. Si comensés á contarvos las sevas fetas no acabaría pas d' aquí á demá. Alló era un diablet ab cara de serafí. Tant tenía de maco com d' esboijarrat. ¡Quina bala de vidre! Per aixó lo senyor mestre sempre l' hi estava á sobre:

—*Señorito Jaime: por hablar en catalán me escribirá V. doce veces el verbo amar.*

En Jaumet feya un saltiró y una gaynota.

—*Señorito Jaime: lo escribirá V. quince veces,*—deya don Mariano tot cremat. Y aixís anava pujant la tasca fins arribar á la maxima expressió; tant, que tots els notaris del món plegats no son capassos d' escriure'ls ab un mes.

Sapigut aixó, vos vull contar l' última entremaliadura d' en Jaumet. Va esser lo dilluns passat.

Eran las deu, quarts d' onze, l' hora d' escriurer las planas de cartipás. Comensá á sentirse bellugadissa no acostumada, rialletas ofegadas,

tal trobarás

empentas y protestas, comensaments de lluyta ab perjudici de tintés, plumas y carpetas que volaren enlayre al mateix temps que sortían del banch agarvellats en Jaumet y en Pepet en baralla encarnissada ..

En quatre gambadas arri·

—*Tú aqui, sinvergüenza... y tú allá, descarado. ¿Habráse visto? En mi casa no se pelea nadie.*—Deya ab uns crits que feyan tremolar los vidres de las finestras.

—*Señorito Jaime: cuántos verbos debía V. copiar?*

—*Veinticinco,*—digué l' interpelat ab veu tota plorosa.

—*Pues copiará V. ahora mismo setenta y cinco... Y chitón.*

(Silenci sepulcral).

—*A ver, ¿por qué se ha pegado V. con el señorito Pepe?*

—*Porque me quería tomar...*

—¿Oy que no?...

—¿Oy que sí?...

—*¡¡Chitón!! A ver, ¿qué es lo que le quería quitar el señorito Pepe?*

—En Patufet.

—*¿Qué? ¿qué es esto?*

—Un periódich que 's diu En Patufet.

—*Parece mentira. ¿Aun tiene V. la poca vergüenza de hablarme... á mi... en catalán... y con esa poca crianza?*

Y al dir axó aixecá 'l puntero com si li anés á pegar.

—*Hable V. en castellano y con buenos modos: ¡¡en seguida!!*

—*Pues...*—feu en Jaumet,

—es un... un... un daiario que se dise el señor don Petofito y que hase rair mucho...

NOY-XICH

La funció que 'l *Teatre Intim* va fer lo divendres de la setmana passada va agradar de debó, no es precís que 'ns hi pensém gayre per confessarho. L' obra es de lo més interessant qu' hem vist y digna joya del gran escriptor inglé·. L' assumpto que 's desenrotlla no pot ser més maco y apropiat. *La festa dels Reys ó lo que volguen*, fa obrir l' apetit del bon gust á tots los qne saben estimar las cosas pel mérit qu' ellas tenen. No hi perderíau res, amiguets, en anarla á veure perque al ensemps que us agradaría, alegrant lo cor ab sas intencionadas y bonas agudesas de l' obra, us predisposaría per apendrer á interesarvos per lo qu' es bo y us apartaría de las moltas xavacanadas que per desgracia tant abundan avuy día pels teatres.

En l' últim dilluns varen estrenar un drama de 'n Gual molt ben escrit y encara més ben presentat y representat, pero, segons lo meu criteri, l' assumpto está basat en cosas massa seriosas per nosaltres; s' hi esplanan fets de la vida que ara com ara no deuhen preocuparnos. Ja vindrá día que aquets misteris s' esquinsarant, presentantnos ab tota sa nuesa la veritat del mon, día que tant de bó no arribés may, no ab el sentit de viurer sempre en l' ignorancia, sino ab lo ben entés que 'ls desenganys y las contrarietats prou que vindrán á fernos homes, encara que no volguém.

Malgrat á tot lo dit, dech fer constar ab sinceritat que'l *Misteri de dolor* agrada á la gent gran, y això ja es molt.

No més faig que repetirho.

Ara dispenseume, amiguets, si aquestas ratllas son avuy un xich enrevessadas per vosaltres; pero havía de parlar del *Teatre Intim* y ho faig ab gust, que prou s' ho mereix per la campanya que ha vingut fent durant tres mesos.

Hasta diumenge se despedeix de vosaltres en

Cristóful

DE NOYAS

—

Jugar á agullas

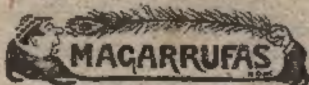
Se reuneixen duas ó més noyas y cada una posa una agulla que las colocan á terra en creu o apiladas, y després las tapan ab un pilot de sorra de cuatre ó cinch travessos de dit d' alsada, deixantla ab forma convexa com una mitja taronja.

Allavors se fan á palletas quí será la primera y la segona, etc.; la que li toca ser primera agafa una pedra ó un tros de rajola y la tira sobre 'l pilot de sorra per veure si escampantla ab lo cop, fa descubrir una ó més agullas. Si no se 'n veu cap tira l' altra y després l' altra, fins qu' han tirat totas; tornant á comensar per la primera si no 's veu cap agulla.

Si la que tira fa que 's descubreixi una agulla, per poch que sía qu' es vegi, ella la ha guanyada y van seguint axís fins que s' han guanyat totas, tornant á comensar.

Aquest joch es molt bonich y escau bé á las noyas, perque sense esvalotarse gosan d' un entreteniment que las diverteix ensemps que las desarrolla lo sentit de la vista, puig fa goig de veurer ab quina afició miran la sorra remoguda per lo cop de la pedra després que una ha tirat per si surt alguna punta d' agulla: per axó vos lo recomana

En set ciencias

Amich Carlitos: los versos d'aquesta setmana no m'agradan tant com los de la set-

mana pasada, puig aquells son verament versos de rodolí; ab això. si los fas ab sols duas ratllas, segurament los aprofitaré.

ENDEVINALLES

Noys macos: no volgueu ser tontos per res del mon; ja sabeu que á col·legi los ensopits van á la qúa; donchs jo os asseguro que á fora del col·legi també hi van, per ganapias que sigan.

Entre jochs y saltirons arribareu ab lo temps á tenir un cos com d' un home; pero, ¡desgraciats de vosaltres si os quedeu curts d' enteniment! ¡Quina pena fa veurer á un home de grans mostatxos y de magí esquifit que va per aquets mons donant ensopegadas com una criatura flaca de camas!

Com que no os vull tanta desgracia m' entretindré desde aquet reconet que EN PATUFET me deixa, en treuros la son de las orellas donantvos tasca y amohinos pera tota la setmana. Si 'm feu be la feyna y la cosa s' ho val, ja veureu quins premis vos donará lo vostre

MESTRE TITAS

ESPAVILAMENTS

Un estudiant pillet va ab un duro fals a comprar á cá 'l adroguer una ampolla de rom de 2 pessetas; l' adroguer, sense mirarse 'l duro, va á cá 'l taberner á descambiarlo y de las 5 pessetas qu' aquest n' hi dona, ne torna 3 al estudiant, que marxa ab lo rom. Pero al cap de poch, lo taberner compareix á ca l'adroguer y compra un' ampolla d' absenta de 3 pessetas ab lo duro que thotom ja coneix qu' es fals, pero que 'l adroguer ha d' aceptar, puig acaba ell mateix de donarlo y está clar, ha de tornar 2 pessetas de cambi. -¿Quant ha perdut l' adroguer?

MESTRE TITAS

XARADA

Un vehí meu que's diu *pri-*
sempre tot *hu* va per tot (*ma*,
y quan es á casa seva,
com qu'es músich de debó,
sovint *dos tres* que *dos tres*

donant sempre molt bon *dos*
(aixó sí, en clau de *primera!*
qu'es sa deria y afició.
Sense acompanyarse ab altri
dos tres prima tant com vol.
La xicota qu'ell festeja,
si no fos, com diuhen molts,
tant y tant *tres* repetida,
podría per sa hermosor
ser de *total* la primera
y comparada ab l'*hu* y tot.

GANAPIA

FUGA DE CONSONANTS

—

.i .a.á e..u.i. e . .uie.
. ai ó .a.. e..e.i.á,
U. .e. e. .e a a á
E .ú e.o. «E. .a.u.e.»

Solucions

—

Las del prospecte son:

Endevinalla gráfica: **Lo senyor porta la ma mal posada, puig la ma esquerra la te á la dreta.**

Endevinalla: **Lo trempa plomas y lo jonch.**

Geroglífich: **Los infants se fan grans.**

PREMIS

Suscripció pera tot l'any:

Josefina Boada, Plassa de Catalunya, 2, 2 on, 2.na

Suscripció pera tot lo mes de Febrer:

Manel Vidal y Juliá, Canuda, 9, portería.

Celesti Corbera y Roselló, Pretat, 8, 4 rt, 1.ª

Joseph Roura, Pasatje del Comers, 1 y 3, 1.er, 2.na

Joan Brunet, Argentería, 55 y 57, botiga.

Alfons Amat, Passeig de Sant Joan, 157. 2.on

Manel Escudé y Molist, Corts Catalanas, 581, 2.on, 2.na

Joan Camps y Marqués, Ba sas de Sant Pere, 9, entressol.

Joan Pallerols y Colomer, Pelayo, 32, botiga.

Manel Monteys, Bilbao, 206, 2.on

Joseph Masachs, Zurbano, 20, botiga (Gracia).

Joaquín Rosich, Ronda de la Universitat, 33, 2.on, 1.ª

Lluis Berini, Corts Catalanas, 311, 2.on, 1.ª

Federich Flos y Gibernau, Vertrallans, 4, 1.er, 2.na

Concepció Casali, Abaixadors, 11, 2.on, 2.na

El nen ó nena que encerti aquestas tres endevinalles y envihi la solució á la redacció de EN PATUFET junt ab los noms, edat y domicili, li enviaré'l periódich de franch tot l'any.

IMPREMPTA, DIPUTACIO, 214, BARCELONA

Visitas d' "En Patufet"

—

—Ola, senyor batlle.
—Deu te guard, baylet.
—(¡Noy, quinas patillas!)
soch EN PATUFET.
—Y ¿quins vents te portan
per la casa gran?
—Ganas de conéixe 'l,
de veure qué fan
vosté y tots los altres
del ajuntament,
los pares del poble,
lo *Concell de cent...*
—Está be, descansa,
tot anirá dret.
—Veurém, senyor batlle.
—Adeu, PATUFET.

